

31 de Maig: La Visitació de la Mare de Déu

Text de l'Evangelí (Lc 1,39-56): En aquells dies, Maria se n'anà de pressa a la Muntanya, en un poble de Judea, va entrar a casa de Zacaries i saludà Elisabet. Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria, l'infant va saltar dins les seves entranyes, i Elisabet quedà plena de l'Esperit Sant. Llavors cridà amb totes les forces: «Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes! Qui sóc jo perquè la mare del meu Senyor em vingui a visitar? Tan bon punt he sentit la teva salutació, l'infant ha saltat de joia dins les meves entranyes. Feliç tu que has cregut: allò que el Senyor t'ha anunciat es complirà!».

Maria digué: «La meva ànima magnifica el Senyor, el meu esperit celebra Déu que em salva, perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa. Des d'ara totes les generacions em diran benaurada, perquè el Totpoderós obra en mi meravelles: el seu nom és sant, i l'amor que té als qui creuen en Ell s'estén de generació en generació. Les obres del seu braç són potents: dispersa els homes de cor altiu, derroca els poderosos del soli i exalta els humils; omple de béns els pobres, i els rics se'n tornen sense res. Ha protegit Israel, el seu servent, com havia promès als nostres pares; s'ha recordat del seu amor a Abraham i a la seva descendència per sempre». Maria es va quedar uns tres mesos amb ella, i després se'n tornà a casa seva.

«L'infant ha saltat de joia dins les meves entranyes»

Avui contemplem el fet de la Visitació de la Verge Maria a la seva cosina Elisabet. Tan bon punt li ha estat comunicat que ha estat escollida per Déu Pare per a ser la Mare del Fill de Déu i que la seva cosina Elisabet ha rebut també el do de la maternitat, marxa decididament cap a la muntanya per a felicitar la seva cosina, per a compartir amb ella la joia d'haver estat agraciades amb el do de la maternitat i per a servir-la.

La salutació de la Mare de Déu provoca que l'infant, que Elisabet porta en el seu si, salti d'entusiasme dins les entranyes de la seva mare. La Mare de Déu, que porta Jesús en el seu si, és causa d'alegria. La maternitat és un do de Déu que genera alegria. Les famílies s'alegren quan hi ha un anunci d'una nova vida. El naixement de Crist produeix certament «una gran alegria» (Lc 2,10).

Amb tot, avui en dia, la maternitat no és valorada degudament. Sovint se li anteposen altres interessos superficials, que són manifestació de comoditat i d'egoisme. Les possibles renúncies, que comporta l'amor paternal i maternal, espanten molts matrimonis que, potser pels mitjans que han rebut de Déu, haurien de ser més generosos i dir “sí” més responsablement a noves vides. Moltes famílies deixen de ser “santuaris de la vida”. El Papa sant Joan Pau II ens recordava que l'anticoncepció i l'avortament «tenen les seves arrels en una mentalitat hedonista i irresponsable respecte a la sexualitat i pressuposen un concepte egoista de la llibertat, que veu en la procreació un obstacle al desenvolupament de la pròpia personalitat».

Elisabet, durant cinc mesos, no sortia de casa, i pensava: «Com ha obrat amb mi el Senyor!» (Lc 1,25). I Maria deia: «La meva ànima magnifica el Senyor (...) perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa» (Lc 1,46.48). La Verge Maria i Elisabet valoren i agraeixen l'obra de Déu en elles: la maternitat! Cal que els catòlics retrobem el significat de la vida com un do sagrat de Déu als éssers humans.